

[illegible]

ընդ որում ներկայումս չունին 12
ին, և Հայոց խնդրոյն վերաբերեալ
մասին պատասխանն, որ յայլմա 7ին
արուեցաւ, խորհրդարանին պիտի
ներկայացուի: Յիշեցի այն երկու
կէտերն, որոնք այդ պատասխանա-
գիրն ուղարկուեցան արժանի է:
այն է՝ նախ՝ յայդ ձախողարար յայտ-
նումատարարայն Սիւրբ-Պետրոսեան հիւ-
պատասց ճշմարտախօսութեան մու-
սին, և երկրորդ՝ ժողովրդեան վի-
ճակադրութիւնը:

«Թուրք կառավարութիւնն, իւր
պատասխանադրոյն մէջ երկու հը-
նարաւոր բարենորոգումներ ալ յի-
շած է: Այն է՝ քաշահանքաւ (գիւ-
ղարմուք) բաժանումն և առանց
կրօնական խորութեան պարզիշտ
և կարող անձանց պաշտօնի կոչու-
մըն, և այս օրինակ ուրիշ խոս-
տումներ: Բնականաբար, Անգղիա-
կան կառավարութիւնն ընդհանուր
խոստումներով դո՛ւ չկրնար լինիլ և
երկար տարիներէ ի վեր այսօրինակ
խոստումներ եղած են նոյն իսկ ա-
ւելի զօրաւոր բառերով քան ինչ որ
Դուռը դարձած է այս անգամ: Միւս
կողմէն, արդէն բացարձակ
պատճառներու համար անհնար է
ինձ որ աշխարհի ժողովոյս իմանեմ
այն ձեւերակները՝ որոնք Սիւրբ-Պե-
տրոսեան կառավարութիւնը կ'առա-
ջադրէ ձեռք առնուի ի պատաս-
խանի Դրան այս առաջարկութեան
Այդ ձեւերակները միւս տեղու-
թեանց հետ համաձայնութեամբ
ձեռք պիտի առնուին, և հետեւ-
եալոր, չեն կրնար այժմէն ժողո-
վոյս հաղորդուիլ: Այսու հանգեւծ,
պատուարժան բարեկամս (Պ. Պը-
րայտի) կրնամ խօսք տալ որ Սիւրբ-
Պետրոսեան կառավարութիւնն Սիւրբ-
Պետրոսեան ճիշդ թեւոյն վրայ տե-
ղեկութիւն ստացածին պէս խոր-
հըրդարանին պիտի հաղորդէ: Այս-
կից դատ, պատուարժան բարեկա-
մս առաջարկութեան ալ հաւանե-
լով, կը խոստանամ՝ Արմենիոյ վիճա-
կին նկատմամբ ամեն տեղեկութիւն
տալ ժողովոյս, սա պայմանաւ միայն
որ միւս պատկերացում հետ խոր-
հըրդակցիլ հարկ լինելով, անմի-
ջապէս չեմ կրնար փախեցնալ տե-
ղեկութիւնները առ՝ նորանոր պաշ-
տօնադրոց հրատարակութեամբ: Մի-
այնպէս չնորհալարութիւն կը յայտ-
նեմ՝ պատուարժան բարեկամս (Պ.
Պրայտի) որ Հայոց խնդիրը ժողովոյս
առջեւ հանելով այս կերպիւց ցոյց
տուաւ թէ այդ խնդիրն Սիւրբ-Պե-
տրոսեան կառավարութեան միջոց կ'ըր-
ջենք միշտ: Այդ խնդիրն Արեւելեան
խնդրոյն երեք ճիւղերէն մին է, և
զոր մեր միտքը պիտի պահանջէ՝ միւս
երկու ճիւղերը տեղեկութեանց հետ
ազատաբան համաձայնութեամբ կար-
ւադրած ժամանակին:»

ԹՂԹԱՍԻՍԻՍԻՍ

ՌՈՏՈՍԹՈ

1880 Յուլի 16

... խմբագիր.

Մեր ազգին նկատմամբ եթէ մըրի-
թարական բան մը ունենք Ձեզ հաղոր-
դու, և մի միայն գրեթէ Ազգ. զըրու-
ոց յատկանշութիւնն և Ազգ. ման-
կոցի պարզացումն է և ոչ այլ ինչ:
Այո՛ւ և ձեր խնդիրաւոր արդի ա-
զատից ինչն գիտելով, կը փութամ
ինչ հաղորդել քաղաքին Ս. Սիւրբ Ստե-
փանեան երկուստ փորձարարի տարե-
ան ընտելութեան մէջ ցոյցած յատկ-
գիտութեան արդիւնքն ի շնորհաբանու-
թեան, յԱզգ. Պատմութեան, ի Գաղ-
ղիական լեզուի, ի Թուրքաբանութեան և
ի Գրաճաշակի, Այսպէսպէս յայտնուե-
լի Գաղթութեան, ևս եւ յԱնգղիացոր-
ծութեան և ի ձեռնարկեալ պայման-
կարեւորութեան և այսու կողմէն զՁեզ ու-
րաւ տանել ի հետեւստ, որպէս մեր
ստանի ի մօտոյ:

Յետ այս արդիւնտուր ընտելութեան
յայտնող շարժումներ կրնային որ, որ է
յուլի 15, աշխարհաց պարզեցարար-
խոսութեան հանդէսը կատարուեցաւ ա-
մենայն շքեղ հանդերձանք, որուն ներ-
կայ էին ոչ միայն Գեր. Վառժնորդ Ս.
Հայրն եկեղեցական և աշխարհական
պատուաւորաց գաւառ, այլ և տեղա-
կան կառավարութեան ամեն կարգի
պաշտօնատարը, բայց ի կառավարչն,

որ իւր անձնական ախարութեան պատ-
ճառաւ ներկայ չէր թէ և, սակայն իւր
կողմէն համարակալը գրեթէ էր. իսկ
արանց և կանոնը և օրհարդաց բազ-
մաթիւնն գրեթէ բաժանող տաճար
և վերնատան յարկերն բաժան չին, ա-
մենքն դուրսէն և ծիծաղեցան: Յ

Թուրք Պատ. Թագ. Խորհրդի և Ար-
դոց Հաղորդութեան անձանքը և
անհամը ջանքն և հոգատարութիւն,
ընդ որս նաեւ Արդոց գաւառաւորաց,
արդարեւ կը պարտաւորէ զձեռնայն իւ-
ղեցին որպէս և զմեզ՝ իրեւե ահաւո-
տեւ փոյց զալ ի հրապարակական դո-
վութիւն և ի շնորհակալութիւն նոյնի և
և մաղկել յարատեւութիւն ի նոյն դո-
վանի ջանք և ի վստահ Սիւրբ-Պե-
տրոսեանէն: Ձեզ պարտաւորեալ-
եացս հաւատարմ, մնամ: . .

Արեւմտեան Գաւ. Յեւեհեան

ՊԵՐՊԵՐԵԱՆ ՎԱՐՄԱՐԱՐ

1880 Յուլի 17

... խմբագիր.

«Գրեթէ, լրագիրն իւր երէկեան իւր-
թին մէջ փորձարանիս մրցանակաւ
խաղկեան հանդիման նկարագրութիւնն
կ'ընէ համակիր բառերով, որոց համար
չնորհալով եմք իւրեան, և կը վերջոյն
յորդոր կարգաւոր համարակալութեան
քաղաքները մեր հաստատութիւնն և
հաշտ ու ներդաւած տաք նայիլ նորա
թերութեանց վերայ, յորոց բոլորովն
զերծ մնալ կարելի չէ, մանաւանդ այս-
պիսի մեծամեծ հաստատութեանց հա-
մար:»

Այդ փափաքէնը գիտեալ թէ «Գրեթէ»
նի Մեծ. խմբագիրն այս բառերով ո՞ր
թերութիւններն անհարկել կ'ուզէ, և
չնորհալով պիտի լինիլը եթէ բարե-
հաճիր թուել զայն, որովհետեւ նախ
որ օգտակար ծառայութիւն մի մատու-
ցած պիտի լինէր մեզ և Ազգին՝ զՁեր
գիտլով զմեզ յաղագրութեան այդ թերու-
թեանց, և երկրորդ՝ այսպիսի տա-
րամ բառերով տեղի չպիտի տար թեր
և չարամիտ մեկնութեանց:

Յուսկոյն թերութիւնն չունիլը կարծեւ
թէ մեր գործն ամեն թերութիւնէն զերծ
է. քաւ լինի, գիտեմք թէ արեւելեան
տակ կատարեալ բան չկայ և ամեն
ինչ կատարեալ գործելի է: Բայց միթէ
այս պատճառ մէջ որ ամեն բանի վե-
րայ յարձակելը և ամեն բան նախ
կանգնել, առանց զիջել որպէս այն պա-
կատութիւնները՝ որքան և իրաւունք
տան մեր յարձակմանց և մի միայն կը-
թերելով սա ընդհանուր ճշմարտութեան
վրայ թէ «Ձեր ինչ կատարեալ», ինչ
պէս որ բերանս պիտի խոսակցութեան մի
մէջ կ'ըսէր Պ. Ն. Արեւմտեան արդա-
րայնէրը համար իւր յարեւածին վեր-
ջարան: Քանի որ չիք ինչ կատարեալ,
այն առեւ կ'ստի՛րաւ պէտք չէ խօսիլ
այնպիսի թերութեանց վերայ որք ան-
խառնակելի են, և կ'ամ ամեն օր ամեն
ժամ պէտք է յարձակիլ ամենին աւելի
յարգելի անձանց և իրաց վերայ, քանզի
չկայ բոլոր մի թէ զորք անթիւր են:

«Գրեթէ» ի Մեծ. խմբագիրն ինքնին
խոստովանած է յոճախ իւր թերութիւն
մէջ թէ Պէրպերեան վարժարանն մեր
այժմեայ լուսավոյն վարժարանն է և
նոյն իսկ իւր այս վերջին յարեւածին
նախորդ մասերն այդ խոստովանութիւն
նքն կը պարտաւորէ: Գրեթէ թէ Պէր-
պերեան վարժարանի Տնօրէնն, առանց
որ և է օգնութեան և մի միայն իւր
անձնութեան և յարատեւութեան
վերայ յենով, յաջողած է ընել ինչ որ
այդ մեծագուտար զրաւոյց օգնութեան
միայն կրցած են սկսիլ և սակայն չեն
կրցած շարունակել ի մօտոյ լա-
ւաթիւնն ու բարձրագոյն ուսմանց
ծրագրին զոր կանոնաւորութեամբ և
հզոթութեամբ կը զարմացիլ վարժարա-
նու խմբէն այլ չկրնայ, ինքն լաւ գի-
տէ թէ Պէրպերեան վարժարանի Տն-
օրէնութիւնն, առանց որ և է նորա-
տի Ազգին կողմէ, չկրնար զոհու-
թիւններ ընել և կը կրթէ բաւարար-
թեամբ ձրի աշակերտներ, և երբ այս
ամենն զխոսալով «Գրեթէ» ի Մեծ. խմբ-
ագիրն կ'ընէ թերութեանց վրայ խօ-
սիլ, մեզ իւր վերայ նախանձորի գա-
ղափար կուտայ որ չկարէ ներել իւր
անձին մի քանի արդար գովեստներ
ընել առանց յաւելլել խմբին ճշտակայն
րիճեր ունի, և կամ սակաւաւորութիւն
ըրած է անոնց, որք իրաւունք ունե-
նալ կարծած են մեզ զձեմ վըրտա-
նալ: . . .

Չաճեցէք, . . . խմբագիր, ներկա-
յի անկեւն մի չնորհել Ձեր պատուա-
կան թերութիւն մէջ և ընդունիլ կամեա-
ւորհակալեացս հաւատարմն:

Ռ. Յ. Պէրպերեան

ՊԵՏՏՈՒԱԿԱՆ ԽԱՆՈՒՑՈՒՄ

Քերայի Դրոյնտուր իմ թողալ զաւ-
նուած և Աստուայ ազգին յատկա-
ցած եկեղեցին՝ որ բաւական ժա-
մանակէ ի վեր այրած և աւերակ
մնացած էր, այս անգամ՝ սկսեալ
է վերանորոգիլ, որպէս զի Աստու-
կարոյ ըլլան իրենց կրօնական պաշ-
տանքն անդ կատարել ըստ ա-
ռաջնոյն: Սակայն այս շինութիւնն
կարօտ ըլլալով, ըստ ինքնաւորաց Ա-
ստուայ Ս. Կաթողիկոսին՝ Ամեն. Ս.
Պատրիարք Հայրը կ'ըզր. վարչու-
թեան խառն ժողովոյ որպէսմը բա-
րեհաճեցաւ ժողովութեալ վաւե-
րական հանդանակաւոր մը տալ,
որ պիտի շրջաբերի մեր ազգայնոց
մէջ յիշեալ կաթողիկոսի փոխանորդ
Յարութիւն վարչապետի ձեռք: Եւ
յիշեալ այն Պաշտօնական ծանու-
ցումն հրատարակել արժան գա-
ռեցաւ, որպէս զի մեր բարեպաշտ
ազգայինք գիտնալով՝ երբ այն
հանդանակները տեսնեն, իրենց
սովորական բարեպաշտութեանը հա-
մաձայն չինայն իրենց կամաւոր
նուէրները մեր խորի եղբարց և
օղնին ըստ բաւականի ի հոգեւոր
միջնորդութիւն նոյն
48 յուլի 1880 (Կէ՛ն)

Պատրիարքարանի Հայոց
Ի. Պրիւս

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՎՕԼԵՆՅ

ԱՆԻՐԱՐԻ

ԿԱՄ

ԽՈՐՀՐԴԱՆՈՒԹԻՒՆԵՐ

ՏԵՐՈՒԹԵԱՆՑ ՅԵՂԱԳՈՒԹԻՒՆՆԵՐ
ՆԿԱՍՄԱՍԻՍ (*)

ԳԼՈՒԽ ԺԴ

ՄԵՆ ԽՈՅՆԴՈՏ ԿԱՍԱՐԵՆՈՒԹԵԱՆ

Ողին լաւց. . . Սակայն իմ
միտքս տխուր խորհրդածութեանց
մէջ ընկղմեալ՝ այն բանից հաւա-
նութեան գէ՛մ հետեւելով՝ ըմբոստ-
կեցաւ. . . յայց սակայն իմ ընդգի-
մութեամբս նորա բախիւնէն եր-
կրէնքով՝ բաւական մնայիլ կիցոյ .
. . . Ես մի պահէ յետոյ՝ առ իս
գաւառեայն և մի սուր անհարկու-
թիւ գիտել սկսեալով. . . Յայն
ևս որպէս իմ անհարկութեան
միտքս տխուր խորհրդածութեանց
մէջ ընկղմեալ՝ այն բանից հաւա-
նութեան գէ՛մ հետեւելով՝ ըմբոստ-
կեցաւ. . . յայց սակայն իմ ընդգի-
մութեամբս նորա բախիւնէն եր-
կրէնքով՝ բաւական մնայիլ կիցոյ .
. . . Ես մի պահէ յետոյ՝ առ իս
գաւառեայն և մի սուր անհարկու-
թիւ գիտել սկսեալով. . . Յայն
ևս որպէս իմ անհարկութեան
միտքս տխուր խորհրդածութեանց
մէջ ընկղմեալ՝ այն բանից հաւա-
նութեան գէ՛մ հետեւելով՝ ըմբոստ-
կեցաւ. . . յայց սակայն իմ ընդգի-
մութեամբս նորա բախիւնէն եր-
կրէնքով՝ բաւական մնայիլ կիցոյ .
. . . Ես մի պահէ յետոյ՝ առ իս
գաւառեայն և մի սուր անհարկու-
թիւ գիտել սկսեալով. . . Յայն
ևս որպէս իմ անհարկութեան
միտքս տխուր խորհրդածութեանց
մէջ ընկղմեալ՝ այն բանից հաւա-
նութեան գէ՛մ հետեւելով՝ ըմբոստ-
կեցաւ. . . յայց սակայն իմ ընդգի-
մութեամբս նորա բախիւնէն եր-
կրէնքով՝ բաւական մնայիլ կիցոյ .
. . . Ես մի պահէ յետոյ՝ առ իս
գաւառեայն և մի սուր անհարկու-
թիւ գիտել սկսեալով. . . Յայն
ևս որպէս իմ անհարկութեան
միտքս տխուր խորհրդածութեանց
մէջ ընկղմեալ՝ այն բանից հաւա-
նութեան գէ՛մ հետեւելով՝ ըմբոստ-
կեցաւ. . . յայց սակայն իմ ընդգի-
մութեամբս նորա բախիւնէն եր-
կրէնքով՝ բաւական մնայիլ կիցոյ .
. . . Ես մի պահէ յետոյ՝ առ իս
գաւառեայն և մի սուր անհարկու-
թիւ գիտել սկսեալով. . . Յայն
ևս որպէս իմ անհարկութեան
միտքս տխուր խորհրդածութեանց
մէջ ընկղմեալ՝ այն բանից հաւա-
նութեան գէ՛մ հետեւելով՝ ըմբոստ-
կեցաւ. . . յայց սակայն իմ ընդգի-
մութեամբս նորա բախիւնէն եր-
կրէնքով՝ բաւական մնայիլ կիցոյ .
. . . Ես մի պահէ յետոյ՝ առ իս
գաւառեայն և մի սուր անհարկու-
թիւ գիտել սկսեալով. . . Յայն
ևս որպէս իմ անհարկութեան
միտքս տխուր խորհրդածութեանց
մէջ ընկղմեալ՝ այն բանից հաւա-
նութեան գէ՛մ հետեւելով՝ ըմբոստ-
կեցաւ. . . յայց սակայն իմ ընդգի-
մութեամբս նորա բախիւնէն եր-
կրէնքով՝ բաւական մնայիլ կիցոյ .
. . . Ես մի պահէ յետոյ՝ առ իս
գաւառեայն և մի սուր անհարկու-
թիւ գիտել սկսեալով. . . Յայն
ևս որպէս իմ անհարկութեան
միտքս տխուր խորհրդածութեանց
մէջ ընկղմեալ՝ այն բանից հաւա-
նութեան գէ՛մ հետեւելով՝ ըմբոստ-
կեցաւ. . . յայց սակայն իմ ընդգի-
մութեամբս նորա բախիւնէն եր-
կրէնքով՝ բաւական մնայիլ կիցոյ .
. . . Ես մի պահէ յետոյ՝ առ իս
գաւառեայն և մի սուր անհարկու-
թիւ գիտել սկսեալով. . . Յայն
ևս որպէս իմ անհարկութեան
միտքս տխուր խորհրդածութեանց
մէջ ընկղմեալ՝ այն բանից հաւա-
նութեան գէ՛մ հետեւելով՝ ըմբոստ-
կեցաւ. . . յայց սակայն իմ ընդգի-
մութեամբս նորա բախիւնէն եր-
կրէնքով՝ բաւական մնայիլ կիցոյ .
. . . Ես մի պահէ յետոյ՝ առ իս
գաւառեայն և մի սուր անհարկու-
թիւ գիտել սկսեալով. . . Յայն
ևս որպէս իմ անհարկութեան
միտքս տխուր խորհրդածութեանց
մէջ ընկղմեալ՝ այն բանից հաւա-
նութեան գէ՛մ հետեւելով՝ ըմբոստ-
կեցաւ. . . յայց սակայն իմ ընդգի-
մութեամբս նորա բախիւնէն եր-
կրէնքով՝ բաւական մնայիլ կիցոյ .
. . . Ես մի պահէ յետոյ՝ առ իս
գաւառեայն և մի սուր անհարկու-
թիւ գիտել սկսեալով. . . Յայն
ևս որպէս իմ անհարկութեան
միտքս տխուր խորհրդածութեանց
մէջ ընկղմեալ՝ այն բանից հաւա-
նութեան գէ՛մ հետեւելով՝ ըմբոստ-
կեցաւ. . . յայց սակայն իմ ընդգի-
մութեամբս նորա բախիւնէն եր-
կրէնքով՝ բաւական մնայիլ կիցոյ .
. . . Ես մի պահէ յետոյ՝ առ իս
գաւառեայն և մի սուր անհարկու-
թիւ գիտել սկսեալով. . . Յայն
ևս որպէս իմ անհարկութեան
միտքս տխուր խորհրդածութեանց
մէջ ընկղմեալ՝ այն բանից հաւա-
նութեան գէ՛մ հետեւելով՝ ըմբոստ-
կեցաւ. . . յայց սակայն իմ ընդգի-
մութեամբս նորա բախիւնէն եր-
կրէնքով՝ բաւական մնայիլ կիցոյ .
. . . Ես մի պահէ յետոյ՝ առ իս
գաւառեայն և մի սուր անհարկու-
թիւ գիտել սկսեալով. . . Յայն
ևս որպէս իմ անհարկութեան
միտքս տխուր խորհրդածութեանց
մէջ ընկղմեալ՝ այն բանից հաւա-
նութեան գէ՛մ հետեւելով՝ ըմբոստ-
կեցաւ. . . յայց սակայն իմ ընդգի-
մութեամբս նորա բախիւնէն եր-
կրէնքով՝ բաւական մնայիլ կիցոյ .
. . . Ես մի պահէ յետոյ՝ առ իս
գաւառեայն և մի սուր անհարկու-
թիւ գիտել սկսեալով. . . Յայն
ևս որպէս իմ անհարկութեան
միտքս տխուր խորհրդածութեանց
մէջ ընկղմեալ՝ այն բանից հաւա-
նութեան գէ՛մ հետեւելով՝ ըմբոստ-
կեցաւ. . . յայց սակայն իմ ընդգի-
մութեամբս նորա բախիւնէն եր-
կրէնքով՝ բաւական մնայիլ կիցոյ .
. . . Ես մի պահէ յետոյ՝ առ իս
գաւառեայն և մի սուր անհարկու-
թիւ գիտել սկսեալով. . . Յայն
ևս որպէս իմ անհարկութեան
միտքս տխուր խորհրդածութեանց
մէջ ընկղմեալ՝ այն բանից հաւա-
նութեան գէ՛մ հետեւելով՝ ըմբոստ-
կեցաւ. . . յայց սակայն իմ ընդգի-
մութեամբս նորա բախիւնէն եր-
կրէնքով՝ բաւական մնայիլ կիցոյ .
. . . Ես մի պահէ յետոյ՝ առ իս
գաւառեայն և մի սուր անհարկու-
թիւ գիտել սկսեալով. . . Յայն
ևս որպէս իմ անհարկութեան
միտքս տխուր խորհրդածութեանց
մէջ ընկղմեալ՝ այն բանից հաւա-
նութեան գէ՛մ հետեւելով՝ ըմբոստ-
կեցաւ. . . յայց սակայն իմ ընդգի-
մութեամբս նորա բախիւնէն եր-
կրէնքով՝ բաւական մնայիլ կիցոյ .
. . . Ես մի պահէ յետոյ՝ առ իս
գաւառեայն և մի սուր անհարկու-
թիւ գիտել սկսեալով. . . Յայն
ևս որպէս իմ անհարկութեան
միտքս տխուր խորհրդածութեանց
մէջ ընկղմեալ՝ այն բանից հաւա-
նութեան գէ՛մ հետեւելով՝ ըմբոստ-
կեցաւ. . . յայց սակայն իմ ընդգի-
մութեամբս նորա բախիւնէն եր-
կրէնքով՝ բաւական մնայիլ կիցոյ .
. . . Ես մի պահէ յետոյ՝ առ իս
գաւառեայն և մի սուր անհարկու-
թիւ գիտել սկսեալով. . . Յայն
ևս որպէս իմ անհարկութեան
միտքս տխուր խորհրդածութեանց
մէջ ընկղմեալ՝ այն բանից հաւա-
նութեան գէ՛մ հետեւելով՝ ըմբոստ-
կեցաւ. . . յայց սակայն իմ ընդգի-
մութեամբս նորա բախիւնէն եր-
կրէնքով՝ բաւական մնայիլ կիցոյ .
. . . Ես մի պահէ յետոյ՝ առ իս
գաւառեայն և մի սուր անհարկու-
թիւ գիտել սկսեալով. . . Յայն
ևս որպէս իմ անհարկութեան
միտքս տխուր խորհրդածութեանց
մէջ ընկղմեալ՝ այն բանից հաւա-
նութեան գէ՛մ հետեւելով՝ ըմբոստ-
կեցաւ. . . յայց սակայն իմ ընդգի-
մութեամբս նորա բախիւնէն եր-
կրէնքով՝ բաւական մնայիլ կիցոյ .
. . . Ես մի պահէ յետոյ՝ առ իս
գաւառեայն և մի սուր անհարկու-
թիւ գիտել սկսեալով. . . Յայն
ևս որպէս իմ անհարկութեան
միտքս տխուր խորհրդածութեանց
մէջ ընկղմեալ՝ այն բանից հաւա-
նութեան գէ՛մ հետեւելով՝ ըմբոստ-
կեցաւ. . . յայց սակայն իմ ընդգի-
մութեամբս նորա բախիւնէն եր-
կրէնքով՝ բաւական մնայիլ կիցոյ .
. . . Ես մի պահէ յետոյ՝ առ իս
գաւառեայն և մի սուր անհարկու-
թիւ գիտել սկսեալով. . . Յայն
ևս որպէս իմ անհարկութեան
միտքս տխուր խորհրդածութեանց
մէջ ընկղմեալ՝ այն բանից հաւա-
նութեան գէ՛մ հետեւելով՝ ըմբոստ-
կեցաւ. . . յայց սակայն իմ ընդգի-
մութեամբս նորա բախիւնէն եր-
կրէնքով՝ բաւական մնայիլ կիցոյ .
. . . Ես մի պահէ յետոյ՝ առ իս
գաւառեայն և մի սուր անհարկու-
թիւ գիտել սկսեալով. . . Յայն
ևս որպէս իմ անհարկութեան
միտքս տխուր խորհրդածութեանց
մէջ ընկղմե

